

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 332/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti P., spol. s r. o., L. – Česká republika, zastúpenej advokátom JUDr. V. H., R., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 50 Cb 77/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti P., spol. s r. o., o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. júna 2008 doručená sťažnosť spoločnosti P., spol. s r. o., L., Česká republika (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 50 Cb 77/03.

Sťažovateľ uviedol, že krajský súd rozhodnutím zo 14. apríla 2004 vydal rozsudok vo veci (v ktorej bol žalobcom), ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 354 590 Sk s príslušenstvom. Toto rozhodnutie sa nestalo právoplatným, pretože žalovaný podal proti nemu odvolanie, o ktorom rozhodoval odvolací súd. Výsledok odvolacieho konania mu však nebol známy, a iba dotazom na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zistil, že 27. januára 2005 odvolací súd vo veci rozhodol a vec vrátil krajskému súdu 8. februára 2005. Od uvedenej doby krajský súd vo veci nekonal a nekoná.

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Základné právo navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov bolo porušené.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi finančné zadosťučinenie, ako náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, v sume 50 000 Sk.

Zároveň navrhujem, aby súd prípad posúdil ako odôvodnený z dôvodu neprimeraných prieťahov a priznal navrhovateľovi náhradu trov tohto konania vo výške 6 352,- Sk (dva úkony, podľa § 11 ods. 2, vyhl. č. 655/2004 Z. z.).“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že krajský súd od 8. februára 2005 vo veci vôbec nekonal a nekoná, čím došlo k porušeniu jeho práv na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Jednou zo zákonných podmienok na prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (IV. ÚS 13/03).

Z obsahu spisu ústavný súd zistil, že krajský súd 14. apríla 2004 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi (sťažovateľovi) sumu 354 590 Sk s príslušenstvom. Toto rozhodnutie napadol odvolaním žalovaný, a keďže nezaplatil súdny poplatok z odvolania, krajský súd uznesením z 25. augusta 2004 zastavil konanie vo veci. Žalovaný odvolaním napadol toto uznesenie, o ktorom rozhodoval odvolací súd – najvyšší súd. Ten uznesením z 27. januára 2005 potvrdil napadnuté uznesenie. Rozhodnutie tohto súdu bolo doručené iba žalovanému. Z uvedeného vyplýva, že odvolacie konanie vo veci bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku žalovaným, v merite veci sa teda odvolacie konanie nemohlo uskutočniť. Základné rozhodnutie krajského súdu zo 14. apríla 2004 sa tak stalo právoplatným.

Právny zástupca sťažovateľa prevzal rozhodnutie krajského súdu 24. mája 2004 a pri sledovaní veci mohol zistiť, že konanie vo veci bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku z odvolania žalovaným, a v merite veci sa tak vec stala právoplatnou. Bolo jeho

právom žiadať o vyznačenie právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia a postupovať ďalej v zmysle platných právnych predpisov. Sťažovateľ to však neurobil, pričom najneskôr dotazom na najvyšší súd – listom zo 6. februára 2007 sa dozvedel, že vec bola vrátená krajskému súdu ešte vo februári roku 2005. Rozhodnutie krajského súdu sa tak stalo právoplatným a vykonateľným už 24. mája 2004, a ak sa sťažovateľ dozvedel najneskôr vo februári 2007 o výsledku odvolacieho konania, sťažnosť na prieťahy v konaní podal ústavnému súdu až 20. júna 2008. Sťažovateľ podal preto sťažnosť po zákonom ustanovenej lehote uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, preto sa ústavný súd nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok v nej uvedených. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. septembra 2008